

БИОЛОГИЯ

Кафява мечка *Ursus arctos*

Повече тук - <http://nauka.bg/forum/index.php?showtopic=12758>

Автор: Марко Иванов

Преди време доста се изписа и изговори за мечките и колко брутални същества били. В тази статия ще се опитам да ви представя тези интересни животни, с всичките им хубави и лоши черти.

За много любители планинари винаги стои въпроса: какво правим когато ни нападне мечка. Това е сложен въпрос с не еднозначен отговор. Изхождайки от това, че говорим за България и нашенските мечки не са агресивни, бих ви посъветвал много внимателно да се отдалечите, без да правите резки движения или при малко по - агресивна проява на мечката да се развискате и да сте максимално шумни - тя сама ще се отдалечи от вас. Не ви препоръчвам втория вариант, защото не знаете каква ще е ответната реакция! В никакъв случай не се опитвайте да избягате, това животно е учудващо пъргаво и доста по - бързо от вас!, може да тича с до 45 - 55 км/ч!

А какви са всъщност нашенските мечки?

Определено не са гризлитата, които ни показват във филмите: агресивно - брутални и единственото нещо което мъдрят по цял ден е върху какво да скочат и как да го разкъсат!

Ето я истината за нашенската си мечка:

Кафява мечка /*Ursus arctos*/ е най - едрият хищник в България и Европа. Достига на дължина до 2 м. с тегло 120 - 250 кг.

Кафява мечка /*Ursus arctos*/

Освен в Европа (вкл. България), се среща и в Западна и Централна Азия и Северна Америка.

Обитава предимно гористи райони, до към 2000 мнв. В по - отдалечените, от хората, територии слиза и в равнините.

По принцип Кафявата мечка е всеядно животно. Храни се с корени, жълъди, млади треви и плодове. Особено обича горски ягоди, малини и боровинки, диви ябълки, сливи, круши, дини и мравки. През лятото прекарва много време в хранене, като имат нужда от около 14 кг. храна на ден. По-голямата част от зимата прекарват в сън в леговищата си. Живеят от натрупаните през лятото тлъстини,

но ако огладнеят, излизат навън. Когато храната не стига, мечките убиват по-дребни от тях животни. В изключителни случаи напада и селски дворове, отдалечени кошари и свободно отглеждани стада домашни животни. Не се отказва и от мърша!

Кафявите мечки са „самотници“. Самката и самецът се срещат само през размножителния сезон, за оплождане-то. Мъжките водят доста ожесточени борби, понякога с фатален край! Женската ражда веднъж на две - три години по време на зимната си латаргия. Малките от 1 до 3 са слепи, голи и тежат едва по 350 грама. Те бозаят мляко от майка си, докато станат на три месеца. През пролетта излизат навън да играят и да се учат да се бият и ловуват. Малките кафяви мечета растат много бързо - през първата година след раждането си малкото увеличава размерите си почти 200 пъти.

Бавната репродуктивна способност на мечките, засиления браконьерски лов (основно заради кожи и череп), в България, преди няколко години, се достига до един минимум от около 400 животни на цялата територия на страната. Поставен под защита вида възстановява стабилността на популацията си и дори значително го увеличава, като днес данните сочат, че у нас има около 800 мечки.

Което донякъде е хубаво, но не съвсем. Така се получава пренаселеност на територията и хранителната база силно намалява. Липсата на естест-

вена храна принуждава мечките да пакостят в хорските дворове. При рязко зачестяване на тези нападения, може пак да се разреши острела и с това да зачестят браконьерските похождения!

Аз лично съм имал два пъти среща с мечка.

Първия път си го спомням смътно. Бил съм на около 8 - 9 години и с дядо ми сме яздели в Балкана. Ясно си спомням безпокойството на конете, но ми е мъгляво по отношение на кафявото туловище, мярнало се на около 50 метра от нас. Дядо каза, че за да се държи така агресивно, явно е имала малко.

Втората ми среща беше „планирана“ и се случи на хижа „Рай“, няколко години по - късно. Хиждаря ми разказа за една мечка която доста често минавала през задния двор на хижата. След няколкодневно дебнене я видях като голямо тъмно петно в здрача. Иначе предните дни когато обикалях района на хижата и Южния Джендем виждах пресни следи - изпражнения от предната нощ, нови стъпки, дори на места оформена диря, тук - там забелена кора ...

